

[Statsministeren.]

pladserne. Der er jo meget, som Socialdemokraterne og Kommunisterne er uenige om, de bruger haarde Ord mod hinanden, men i Bestræbelserne for at lægge Venstre og Regeringen for Had i Arbejderkredse er de øjensynlig enige, paa Grundlag af ganske urigtige Ting, som de fremfører, og som jeg allerede har nævnt Eksempler paa, og derfor kan en Kritik, som ogsaa fortsættes paa Arbejdspladserne, meget vel føre til en ringere Produktion, et forsinket Arbejdstempo, og derigennem skade Samfundet saa vel som Arbejderne selv. Den partipolitiske Virkning af det ærede Medlems Udtalelser frygter jeg ikke; ud fra det Synspunkt vil jeg for saa vidt ønske, han vil blive ved, da det efter min Opfattelse snarere er os til Gavn end til Skade.

Med Hensyn til mit eget Parti har jeg ikke her over for Offentligheden noget at bemærke; de Ord, vi har at veksle med hinanden, kan vi sikkert veksle inden for snævrere Rammer og i mere lukkede Kredse.

Hvad angaar de to Partier, som vi nærmere samarbejder med, og i Forening med hvem vi gennemfører de fleste i hvert Fald større Sager, som der i øvrigt er Strid om i Rigsdagen, har man ironiseret over, at den Dagsorden, som blev vedtaget forleden, ikke indeholdt nogen Tillidserklæring. Det er rigtigt, og jeg har heller ikke insisteret paa, at den skulde indeholde en Tillids-erklæring. Jeg har ikke megen Lyst til og ser ingen Værdi i at faa en Tillids-erklæring fra Folk, som i Virkeligheden ikke nærer den fornødne Tillid til Regeringen og vel i dette Tilfælde specielt til mig. Det er slet ikke det, det kommer an paa. De har selvfølgelig deres egen Opfattelse, og de ønsker vel nok paa mange Maader ogsaa en anden Regering; de kunde vel nok hver for sig tænke sig en Regering, som de syntes bedre om.

Jeg gør mig altsaa ingen Illusioner med Hensyn til den Tillid, der i hvert Fald fra deres Ordførere i denne Sal næres til Venstre- og Regeringen og specielt til mig. Dertil har jeg fulgt deres Færd i Landet og deres Tale for meget. De er efter mit Skøn dygtige, energiske og hæderlige Mænd, som forfægter deres Opfattelser, men nogen Tillid og noget Ønske om at skabe Tillid til den nuværende Regering i Befolkningen har jeg ikke sporet meget af; og det har jeg heller ikke stillet nogen Fordring om og mener heller ikke at kunne stille nogen Fordring om.

Der er mange Ting, vi mangler; der er mange Beføjelser, som vi ikke er i Besiddelse af, der er altsaa mange Passiver,

kan man sige, for den nuværende Regering ogsaa som Mindretalsregering. Men den har ogsaa visse Aktiver, og dem skal jeg ganske kort nævne. Den har det Aktiv, som det ogsaa viste sig ved den nu overstaede Dagsordensstorm, at det, som bestemmer Tingets Flertals Afgørelser, ikke saa meget er Tilliden til os som Ængstelsen for, at de skal faa noget, der er endnu værre, i hvert Fald endnu ringere. De er med andre Ord, naar de holder den nuværende Regering oppe, ængstelige for en socialdemokratisk Regering, som de, vil jeg tro, anser for at være endnu ringere for Landet i den givne Situation end den nuværende. Det er et Aktiv. Et andet Aktiv er efter min Opfattelse, at de to Partier, som nærmest støtter os, er klar over, at hvis de medvirker til at styrte den nuværende Regering og skabe eller bane Vej for en eventuel socialdemokratisk Regering, vil dette inden for deres egne Vælgerkorps i stor Udstrækning blive misbilliget. Det er ogsaa et Aktiv. Og endelig har vi det Aktiv, som jeg skal nævne til sidst, at vi ikke er afhængige af den Stilling, vi indtager. Vi klynger os ikke til disse Stillinger. Det er aldeles ikke afgørende for os, at vi beklæder dem. Det, vi ønsker, er at gøre et ærligt Stykke Arbejde for den Politik, som vi er Tilhængere af, at arbejde og virke for den. Bliver det ikke paa Ministerpladserne, saa kan det blive som Folketingsmænd, som Medlemmer af dette høje Ting eller af det andet høje Ting, eller det kan blive som almindelige Vælgere ude i Landet. Man maa ofte, hvis man vil opnaa noget, billedlig talt sætte sit Liv i Vove. Det er vi heller ikke bange for, naar det gælder om at hævde den Politik, som vi anser for den rigtige. Det er det, jeg gentagne Gange har givet Udtryk for, vistnok baade her i Tinget og uden for, at dette blot at sidde paa Ministerposterne og administrere de andres Politik er ikke en Opgave for mig eller for den nuværende Regering. Det indlader vi os ikke paa. Naar vi sidder her og tager det Arbejde og det Ansvar paa os, maa vi ogsaa have en vis Indflydelse paa, hvilken Politik der skal føres. Vi skal selvfølgelig ikke alene bestemme, vi maa forhandle med Flertallet og gøre Indrømmelser, men maa dog ogsaa selv have en ikke ringe Indflydelse paa, hvilken Politik der skal føres fra Rigsdagens og Regeringens Side.

Det er Stillingen, saadan som den har været hidindtil. Det er denne Stilling, der, saa vidt jeg kan skønne, har baaret os over de mange Skær, som har været foran os, og de Vanskeligheder, som har optaarnet